

Sygn. akt: I C 1309/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bartłomiej Fiejdasz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2018 r. na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko E. G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddala powództwo.

II. zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanej E. G. kwotę 917,00 zł (słownie: dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1309/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 21 listopada 2018 r.

Powód A. K. w pozwie z dnia 1 lipca 2018 r. domagał się pozbawienia w całości wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Krośnie

z dnia 12 marca 2015 r. (I Nc 313/15) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 07 września 2017 r., a zasądzać od niego na rzecz E. G. kwotę 1 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2012 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Wniósł też o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że w oparciu o kwestionowany tytuł wykonawczy toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, gdy tymczasem pozwana E. G. w dniu 9 stycznia 2018 r. złożyła oświadczenie o potrąceniu przedmiotowej wierzytelności z wzajemnymi wierzytelnościami powoda. Zdaniem powoda doprowadziło to do wygaśnięcia jego zobowiązania.

W odpowiedzi na pozew (k. 18) pozwana E. G. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zarzuciła, że wierzytelność powoda, którą pozwana chciała potrącić z własną wierzytelnością, nie należy do powoda, tylko do jego pełnomocnika

z urzędu radcy prawnego T. F., który już ją wyegzekwował od pozwanej.

W związku z tym jej oświadczenie o potrąceniu było bezskuteczne prawnie i nieważne jako sprzeczne z art. 504 pkt 4 kpc i art. 122 § 1 zd. drugie kpc, dlatego jej wierzytelność nie uległa umorzeniu przez potrącenie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 12 marca 2015 r. (I Nc 313/15) Sąd Rejonowy w Krośnie nakazał A. K. zapłacić E. G. kwotę 1 000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 210,00 zł. Nakaz ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 07 września 2017 r.

Wyrokiem z dnia 19 października 2017 r. (I ACa 715/16, I ACz 948/16), Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zasądził od E. G. na rzecz A. K. łączną kwotę 1 918,80 zł, zaś postanowieniem z dnia 08 grudnia 2017 r. – kwotę 2 140,40 zł, obydwie należności tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi przez radcę prawnego T. F.. Wymieniony pełnomocnik z urzędu wniósł o nadanie tym orzeczeniom klauzuli wykonalności, a po jej uzyskaniu wszczął w dniu 14 lutego 2018 r. przeciwko E. G. egzekucję (Km 217/18)

z ograniczeniem do kwoty 3 921,20 zł, w wyniku której wyegzekwował całą należność.

W dniu 09 stycznia 2018 r. pozwana E. G. przesłała pozwanemu

i radcy prawnemu T. F. oświadczenie o potrąceniu, w którym potrąciła z wierzytelności A. K. w kwocie 4 059,20 zł, wynikającej z w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 19.10.2017 r. i postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 08 grudnia 2017 r., własną wierzytelność w kwocie 4 104,31 zł wynikającą m. in. z nakazu zapłaty z dnia 12 marca 2015 r.

W marcu 2018 r. E. G., w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci w/w nakazu zapłaty, wszczęła egzekucję przeciwko A. K., w toku której Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Krośnie L. Ś. dokonał m. in. zajęcia należącego do powoda rachunku bankowego i samochodu osobowego.

/dowód: nakaz zapłaty z dnia 12.03.2015 r. z klauzulą wykonalności, wniosek

z dnia 14.02.2018 r. o wszczęcie egzekucji, postanowienie z dnia 17.07.2018 r.

o umorzeniu egzekucji – wszystkie w aktach Km 217/18; wyrok SA w Rzeszowie z dnia 19.10.2017 r. i postanowienie SA w Rzeszowie z dnia 08.12.2017 r. – w aktach I C 12/14 SO w Krośnie; oświadczenie o potrąceniu z dnia 09.01.2018 r. – w aktach I C 12/14 SO w Krośnie; wniosek o wszczęcie egzekucji – w aktach Km 323/18/

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom, gdyż ich autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 498 § 1 kc gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność

z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (§ 2). Z kolei według art. 505 pkt 4 kc nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności, co do których potrącenie jest wyłączone przez przepisy szczególne.

Co do zasady zatem skutecznie dokonane potrącenie powoduje wygaśnięcie wierzytelności, co jest przesłanką do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego opiekującego na tę wierzytelność (art. 840 § 1 pkt 2 kpc), o ile przepisy szczególne nie wykluczają potrącenia. Taki wyjątek zachodzi w niniejszej sprawie.

Potrącana przez pozwaną wierzytelność powoda w kwocie 4 059,20 zł to koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej A. K. przez radcę prawnego T. F. w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Krośnie (sygn. akt I C 12/14) i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie (sygn. akt I ACa 715/16 i I ACz 948/16). Są to zatem koszty wprawdzie zasądzone na rzecz strony ale należne pełnomocnikowi z urzędu, który może uzyskać na zasądzoną należność klauzulę wykonalności na swoją rzecz (por. uchwała SN z dnia 1 marca 1989 r., III CZP 12/89, Biul. SN 1989, nr 3, poz. 11). Tak się też stało w niniejszej sprawie, gdyż radca prawny T. F. wyegzekwował całą należność od pozwanej.

Zgodnie z art. 122 kpc adwokat lub radca prawny ustanowiony zgodnie z przepisami niniejszego działu ma prawo - z wyłączeniem strony - ściągnąć sumę należną mu tytułem wynagrodzenia i zwrotu wydatków z kosztów zasądzonych na rzecz tej strony od przeciwnika. Przeciwnik nie może czynić żadnych potrąceń, z wyjątkiem kosztów nawzajem mu przyznanych od strony korzystającej z pomocy prawnej z urzędu.

Niewątpliwie cytowany przepis zakazuje dokonywania potrąceń kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez przeciwnika strony korzystającej z takiej pomocy, a więc w tym przypadku przez pozwaną E. G.. Wyjątek, o którym mowa w przepisie, nie znajduje w sprawie zastosowania, bowiem dotyczy wyłącznie, co wynika z jego brzmienia, kosztów przyznanych przeciwnikowi w tym samym procesie. Tymczasem pozwana usiłowała potrącić należność z zupełnie innego procesu.

Skoro przepis art. 122 kpc zakazuje potrącenia, to zgodnie z art. 505 pkt 4 kc oświadczenie o potrąceniu jest bezskuteczne prawnie i nie mogło dojść do umorzenia wierzytelności pozwanej z nakazu zapłaty, zatem tytuł wykonawczy istnieje nadal i jest wykonalny.

W związku z powyższym pozwana, wbrew twierdzeniom powoda, nie musiała składać oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych swojego oświadczenia, skoro oświadczenie to nie wywołało żadnego skutku prawnego.

Dodatkowo, oświadczenie woli pozwanej, jako sprzeczne z prawem (z art. 122 kpc i art. 505 pkt 4 kc) należy uznać za nieważne na podstawie art. 58 § 1 kc.

Biorąc to pod uwagę powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc, obciążając nimi w całości powoda. Na koszty pozwanej składa się wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową w wysokości 917,00 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2015, poz. 1804 z późn. zm.).